

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/160/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712221196
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1712221196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súci v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Dariny Kuchtovej a členiek JUDr. Kataríny Javorčíkovej a Mgr. Barbory Bartekovej v právnej veci žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, ICO: 35 704 713, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., so sídlom Jesenského 2, Bratislava, 811 02, IČO: 50 657 861 proti žalovanému: C. A., nar. XX.X.XXXX, W. XXX/X, J. pri F., zastúpený advokátkou JUDr. Soňou Markovičovou Kissovou, so sídlom Nám. SNP 13, Bratislava, o zaplatenie 15.173,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 12.6.2014, č.k. 8C/318/2012-205, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 12.6.2014, č.k. 8C/318/2012-205 potvrdzuje.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 15.173,82 eur s príslušenstvom, zmluvnú pokutu 0,1% za každý deň omeškania tak, ako bolo špecifikované v žalobe a uložil mu povinnosť uhradiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 3.790,95 eur.

2. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil § 365, § 369 ods. 1, § 409 ods. 1, § 411, § 447 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“). Uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 8.3.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na uhradenie istiny vo výške 15.173,82 eur s príslušenstvom, ako aj zmluvnej pokuty a náhrady trov konania, čo odôvodnil tým, že dňa 3.2.2003 uzatvoril so žalovaným Kúpnu zmluvu č. R./XX/XXXXX, predmetom ktorej bola dodávka hnutelnej veci - mikrobús J. F. XXCXXV/P žalovanému. Žalobca kúpil motorové vozidlo od dodávateľa - M. T. - T. pre žalovaného za účelom jeho neodkladného predaja žalovanému za osobitných platobných podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve, tzn. hlavným dôvodom zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným bolo zabezpečenie prefinancovania kúpy motorového vozidla tak, aby žalovaný mohol splácať kúpnu cenu v splátkach. Zmluvné strany sa dohodli, že motorové vozidlo bude žalovanému odovzdané dodávateľom, zastupujúcim žalobcu. Vlastnícke právo k motorovému vozidlu prešlo na žalovaného okamihom prevzatia motorového vozidla žalovaným dňa 10.12.2003. V zmysle článku I Kúpnej zmluvy bola dohodnutá kúpna cena za motorové vozidlo vo výške 118.027,59 eur, vrátane DPH. Kúpna cena mala byť splatená v splátkach. Okrem prvej navýšenej splátky vo výške 49.695,80 eur mal žalovaný uhrádzať riadne mesačné splátky vo výške 1.394,53 eur. Žalovaný splátky riadne neplatil od splátky č. 40, splatnej 10.3.2007. Žalobca z uvedeného dôvodu ku dňu 26.9.2007 pristúpil k určeniu okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny. Okrem nezaplatených splátok č. 40 až 46 v celkovej výške 9.595,71 eur bol žalovaný vyzvaný na úhradu zostatku kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške

5.578,11 eur. Zo splátky č. 40 žalovaný neuhradil 1.228,56 eur, splátky č. 41 až c. 46 neuhradil vôbec. Suma a stanovená splatnosť jednotlivých splátok bola uvedená v určení okamžitej splatnosti. Na základe kúpnej zmluvy a určenia okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny žalobca žalovanému zaslal finančné vyúčtovanie, v zmysle ktorého celkový nedoplatok žalovaného predstavoval sumu 15.173,82 eur. Termín splatnosti finančného vyúčtovania bol 18.5.2008. Podľa čl. III bod. 9 kúpnej zmluvy vzniká žalobcovi právo požadovať od kupujúceho zmluvnú pokutu v hodnote 0,1% z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

3. Žalovaný protokol o prevzatí nákladného vozidla k zmluve č. R./XX/XXXXX zo dňa 10.12.2003 nepovažoval za relevantný, nakoľko žalovaný disponoval Protokolom o prevzatí nákladného vozidla k zmluve číslo LZS/XX/XXXXX zo dňa 20.12.2003. Tvrdil, že žalobca od samého počiatku vedel o problémoch, ktoré sa vyskytli na predmete Kúpnej zmluvy č. R./XX/XXXXX, avšak ako jediný oprávnený subjekt žalovanému neposkytol potrebnú súčinnosť na vrátenie vadného predmetu zmluvy. Celková suma predmetu Kúpnej zmluvy bola stanovená na 118.027,60 eur. Z uvedenej zmluvy žalovaný uhradil 102.853,73 eur v stanovených splátkach. Žalobca vyzval žalovaného k okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny dňa 26.9.2007, nakoľko bol v omeškaní so splátkami od 10.3.2007 do 10.09.2007. Finančné vyúčtovanie zmluvy č. R./XX/XXXXX bolo žalovanému zaslané až 23.4.2008, čiže po 7. mesiacoch od okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny. Žalobca nepodnikol žiadne kroky smerujúce k tomu, aby žalovanému odobral predmet Kúpnej zmluvy č. R./XX/XXXXX tak, ako to uvádza pri okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny. Žalobca má vo svojej držbe veľký technický preukaz. Žalovaný na svoje náklady uskladňuje predmet Kúpnej zmluvy, a to aj napriek tomu, že žalobca disponuje dokladmi, vzťahujúcimi sa na predmet. Žalovaný niekoľkokrát písomne vyzval žalobcu, aby si predmet zmluvy, vykazujúci technické i právne vady, prevzal, o čo však žalobca nikdy neprejavil záujem.

4. Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 3.12.2003 (vtedy ešte živnostníkom - z výpisu zo živnostenského registra bolo preukázané, že žalovaný dňa 4.2.2011 ukončil podnikateľskú činnosť) Kúpnu zmluvu č. R./XX/XXXXX, predmetom ktorej bola dodávka hnuťelnej veci Iveco F. XXCXXV/P mikrobús, dodávateľ M. T. - T., kúpna cena bola 118.027,59 eur, doba splácania 49 mesiacov, 1. navýšená splátka 49.695,80 eur splatnosť 10.12.2003, ostatné splátky 1.394,53 eur, podľa predpisu splátok. Žalovaný prevzal motorové vozidlo J. F. XXCXXV/P mikrobús od dodávateľa M. T. - T.; bol spísaný Protokol o prevzatí nákladného vozidla k zmluve č. R./XX/XXXXX. V spise sa nachádzajú dva preberacie protokoly zo dňa 10.12.2003 a 20.12.2003. Žalovaný vedome podpísal prvý preberací protokol ešte pred reálnym odovzdaním motorového vozidla za účelom dosiahnutia platby dodávateľovi a v skutočnosti, ako aj sám uviedol (prebral motorové vozidlo neskôr, kde bol spísaný druhý preberací protokol. Dňa 3.3.2003 žalobca so žalovaným uzatvorili Zmluvou o zabezpečovanom prevode vlastníckeho práva č. 03/02214/ZPVP. V čl. II bod 1. zmluvy bolo uvedené, že dlžník (žalovaný) na zabezpečenie všetkých pohľadávok veriteľa, uvedených v čl. I ods. 2 a 3 tejto zmluvy, prevádza na veriteľa (žalobcu) vlastnícke právo k predmetu KZ. Veriteľ prijíma predmet KZ do svojho vlastníctva za účelom zabezpečenia svojich pohľadávok v súlade s podmienkami podľa tejto zmluvy.

5. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný bol podľa kúpnej zmluvy (č. II ods. 3) povinný pred prevzatím motorové vozidlo s náležitou starostlivosťou prehliadnúť a overiť jeho úplnosť a funkčnosť, nakoľko v zmysle uvedeného článku žalobca nezodpovedá žalovanému za žiadne faktické ani právne vady motorového vozidla, bez ohľadu na to, či ide o vady zjavné už pri prevzatí motorového vozidla žalovaným, alebo o vady motorového vozidla, ktoré sa vyskytnú kedykoľvek po prevzatí motorového vozidla.

6. Žalovaným uvádzané porušenie čl. II ods. 3 písm. f) kúpnej zmluvy žalobcom tým, že bezdôvodne odoprel súhlas s odstúpením od zmluvy s dodávateľom, na základe súdu predložených reklamácií, týkajúcich sa kúpnej zmluvy č. 09/09/2003 zo dňa 9.9.2003, vyhodnotil súd prvej inštancie ako irelevantné, keďže tieto reklamácie a kúpna zmluva neboli predmetom súdneho konania. Nestotožnil sa s tvrdením žalovaného, že si žalobca neplnil povinnosti z kúpnej zmluvy, nakoľko mal za preukázané, že listom zo dňa upozorňoval žalovaného, že v prípade pretrvávajúceho technického problému s užívaním motorového vozidla je jedným z riešení odstúpenie od zmluvy. Listom zo dňa žalobca urgoval žalovaného na zaujatie stanoviska na daný list. Listom zo dňa žalobca poslal žalovanému návrh na vysporiadanie, kde v prílohe poslal žalovanému návrh dodatku kúpnej zmluvy, na základe ktorej by postúpili práva reklamovať vozidlo u dodávateľa, prípadne by odstúpili od zmluvy. V liste zároveň žalobca uviedol,

že dodatkom zmluvy sa zruší aj zabezpečovací prevod vlastníckeho práva na vozidlo a žalovaný je povinný dozabezpečiť zvyšné splátky. Na základe vyššie uvedeného mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca v súvislosti s reklamáciou väd motorového vozidla ČSOBL so žalovaným intenzívne komunikoval. Navyše žalobca listom zo dňa 11.4.2007 odpustil žalovanému zmluvné pokuty za omeškanie úhrady splátok, keďže prebiehalo reklamačné konanie. Nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil splátky kúpnej ceny, žalobca písomným oznámením určil okamžitú splatnosť splátok kúpnej ceny v celkovej výške 15.173,87 eur.

7. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobcov nárok je v plnej miere dôvodný a preto zaviazal žalovaného na úhrada žalovanej istiny. Vychádzajúc z prechodných ustanovení nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka skutočnosť, že sa žalovaný dostal do omeškania so splnením svojho záväzku a žalobca žiadal priznať úroky z omeškania, zaviazal súd prvej inštancie žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu spolu s 14,75 % ročným úrokom z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok až do zaplatenia. V zmysle článku III bod 9. Kúpnej zmluvy v prípade omeškania žalovaného s úhradou záväzkov vyplývajúcich z kúpnej zmluvy vznikol žalobcovi nárok požadovať od kupujúceho zmluvnú pokutu v hodnote 0,1% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania. Žalovaný sa zaviazal túto zmluvnú pokutu neodkladne zaplatiť. Vzhľadom na primeranosť tejto sankcie, konštatujúc, že jej dojednanie nebolo v rozpore s dobrými mravmi, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj zmluvnú pokutu 0,1% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania.

8. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal ich náhradu.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie zo dňa 4.8.2014. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie neúplne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci, napadnuté rozhodnutie trpí nedostatkami dôvodov, čo ho robí nepreskúmateľným. Súd prvej inštancie sa nevyšporiadal so všetkými námietkami a dôkazmi, ktoré žalovaný v konaní uvádzal. Žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal existenciu právneho titulu, ktorým ČSOBL nadobudol predmet zmluvy do vlastníctva (zmluva o dodávke tovaru existuje v písomnej forme, nie je však podpísaná dodávateľom služby). Žalovaný prestal splácať splátky v zmysle splátkového kalendára v marci 2007, žalobca ho vyzval k okamžitej splatnosti kúpnej ceny až dňa 26.9.2007 z dôvodu omeškania od 10.3.2007 do 10.9.2007, t.j. po 7-mich mesiacoch. Finančné vyúčtovanie bolo žalovanému zaslané až dňa 23.4.2008, po ďalších 7. mesiacoch od okamžitej splatnosti kúpnej ceny, vyúčtovanie bolo splatné dňa 18.5.2008. Po splatnosti vyúčtovania čakal žalobca ďalšie tri roky, kým pristúpil k podaniu žaloby vo vzťahu k neuhradenému záväzku žalovaného. Podľa názoru žalovaného žalobca nepristupoval k predmetu zmluvy s dostatočnou starostlivosťou, obozretnosťou a nechránil svoje záujmy riadne a včas tak, aby predišiel znehodnoteniu predmetu zmluvy. Žalovaný vyzval žalobcu na prevzatie predmetu zmluvy, tieto výzvy zostali zo strany žalobcu bez záujmu. Žalovaný písomne požiadal žalobcu o odstúpenie od kúpnej zmluvy počas plynutia záručnej doby šesť mesiacov pred jej uplynutím dňa 23.6.2005. Dňa 15.11.2005 u žalobcu vyjadrenie k odstúpeniu od zmluvy písomne urgoval. Napriek enormnej snahe žalovaného počas trvania záručnej doby, kedy bol takmer istý úspech v spore, žalobca nereagoval. Žalovaný doručil žalobcovi dňa 12.12.2005 odstúpenie od zmluvy s odôvodnením, že výrobok vykazuje trvalé právne a technické vady. Žalobca reagoval až na 3. výzvu a po uplynutí záručnej doby, navyše svoj súhlas v rozpore so svojim zmluvným záväzkom podmieňoval, v zmluve nedohodnutým zabezpečením zostatku záväzku zmenkou, uznaním dlhu alebo zľavou 6 splátok. Takýto postup žalobcu považoval žalovaný za podstatné porušenie zmluvných povinností. Na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva sa prevádza vlastníctvo k predmetu momentom jeho prevzatia žalovaným od dodávateľa a späť na ČSOB Leasing, a.s., čím nie je umožnené žalovanému ako vlastníkovi predmetu nakladať s predmetom. Žalobca je de jure vlastníkom predmetu zmluvy a to až do dňa úplného uspokojenia pohľadávok, čo vyplýva z čl. III ods. 1 predmetnej zmluvy. Žalovaný uviedol, že nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný vedome podpísal protokol ešte pred reálnym odovzdaním motorového vozidla za účelom dosiahnutia platby dodávateľovi. Toto tvrdenie súdu odporuje krokom žalovaného, ktorý dňa 16.12.2003 oznámil dodávateľovi predmetu zmluvy M. porušenie zmluvných povinností vyplývajúcich z kúpnej zmluvy č. 9/9/2003, ktoré spočívalo v tom, že predmet kúpy mal byť žalovanému odovzdaný dňa 10.12.2003, prípadne v náhradne 7-dňovej lehote. Dodávateľ na zaslanú výzvu vôbec nereagoval a ani nepožiadaval o možnosť dodania v náhradnej lehote. Súd prvej inštancie bol informovaný o prebiehajúcom súdnom spore vedenom na Okresnom súde

Spišská Nová Ves, sp. zn. 12Cb/7/2005, s rovnakými sporovými stranami. Žalovaný navrhol prerušiť konanie vedené na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 8C/318/2012 do právoplatného skončenia veci na vyššie uvedenom súde. Súd prvej inštancie návrhu nevyhovel. Predmetom sporu je určenie platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy č. 9/9/2003 zo dňa 17.12.2004, v spojení so zmluvou R./XX/XXXXX, uzavretou dňa 3.12.2003, t.j. so zmluvou, na základe ktorej súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 15.173,82 eur s príslušenstvom. Žalovaný bol toho názoru, že napadnutý rozsudok bol vydaný predčasne a ak by na základe zmluvy R./XX/XXXXX došlo k plneniu, ku ktorému bol žalovaný rozsudkom zviazaný, mohlo by sa v konečnom dôsledku jednať o bezdôvodné obohatenie. Na základe týchto skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 11.9.2014 (č.l. 239) uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a riadne odôvodnené. Mal za to, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí dal odpoveď na všetky relevantné otázky, ktoré boli pre rozhodnutie vo veci samej podstatné a dôležité. Tvrdenie žalovaného o neexistencii zmluvy medzi dodávateľom a ČSOBL je účelové. Dodávateľ si na motorové vozidlo žiadne právo neuplatňuje, motorové vozidlo má do dnešného dňa v držbe žalovaný, ktorý ho riadne v mene ČSOBL prevzal. Žalobca preukázal kúpu predmetného vozidla predložením dodávateľskej faktúry č. 77014 na sumu 99.391,59 eur (2.994.271 Sk) s dôkazom o jej úhrade. Ďalej uviedol, že je právom žalobcu, kedy a či vôbec si svoje právo voči svojmu dlžníkovi uplatní. V danom prípade žalobca uplatnenie svojho práva pozdržal z dôvodu vedeného súdneho sporu na Okresnom súde Spišská Nová Ves. List zo dňa 23.6.2005 bol prvým listom, s ktorým sa žalovaný na ČSOBL obrátil vo veci riešenia väd. Žalovaný tak urobil po viac ako jednom roku po zistení väd. Navyše nepredložil ani potrebné doklady na riadne posúdenie možného odstúpenia od zmluvy a list zaslal v čase, keď už žalovaný viedol na základe žaloby zo dňa 10.1.2005 spor o platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy. Z uvedeného listu žiadny relevantný dôvod pre odstúpenie od zmluvy nevyplyval, nakoľko nebol dodržaný postup pri uplatňovaní väd v súlade s § 422 a nasl. OZ. D. postupoval v rozpore s kúpnu zmluvou, nakoľko ani jedna reklamácia realizovaná do odoslania listu zo dňa 23.6.2005 nebola daná zo zmluvného vzťahu medzi ČSOBL a dodávateľom. ČSOBL nemohol za daných okolností od zmluvy odstúpiť. Aj tvrdenie žalovaného, že list zo dňa 23.6.2005 bol zaslaný počas záručnej doby je nepravdivé a ničím nepreukázané. Dodávateľ poskytoval záručnú dobu na zástavbu a vozidlo ako celok 12 mesiacov. Takúto záručnú dobu mal dohodnutú aj žalovaný v kúpnej zmluve č. 9/9/2003. Nakoľko žalovaný vozidlo prevzal dňa 20.12.2003, záručná doba uplynula dňa 20.12.2004, t.j. viac ako pol roka predtým, ako sa žalovaný obrátil listom zo dňa 23.6.2005 na ČSOBL. Snaha čo najskôr získať motorové vozidlo do svojej držby viedla žalovaného k podpísaniu fiktívneho protokolu o prevzatí vozidla, čo umožnilo dodávateľovi získať finančné prostriedky na dokončenie zástavby vozidla. Podmienkou platby zo strany ČSOBL dodávateľovi bolo odovzdanie vozidla a ČSOBL plnila dodávateľovi práve na základe tohto fiktívneho protokolu. Ak napriek tomu dodávateľ meškal s dodaním tovaru, bola prirodzenou reakciou reklamácia zo strany žalovaného. Podpísanie skutočného protokolu pri reálnom prevzatí vozidla dňa 20.12.2003 nikto nespochybňuje. K tvrdeniu žalovaného o podanom návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že sa nezakladá na pravde. Tento návrh žalovaný nikdy nepodal. Nie je pravdivé ani tvrdenie, že výsledok konania vedeného pod sp. zn. 12Cb/7/2005 môže mať vplyv na tento spor. Predmetom konania nie je odstúpenie od kúpnej zmluvy R. zo dňa 3.12.2003 medzi žalobcom a žalovaným, ale výlučne odstúpenie od kúpnej zmluvy č. 9/9/2003 zo dňa 17.12.2004 uzavretej medzi žalovaným a dodávateľom. ČSOBL nebol a nie je adresátom tohto odstúpenia. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie úplne zistil skutkový stav veci vykonaním všetkých navrhnutých dôkazov. Žalovaný nenavrhol žiadny dôkaz, ktorý by súd prvej inštancie nevykonal a takýto dôkaz neuviedol ani v odvolaní. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam. Žalovaný neoznačil v odvolaní žiadnu skutočnosť, ktorá by mala rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci, ktorú by súd prvej inštancie nezistil alebo ju zistil skutkovo inak ako tvrdí žalovaný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

11. Podaním zo dňa 16.07.2018, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu dňa 17.07.2018, sa písomne k vyjadreniu žalobcu zo dňa 11.09.2014 vyjadril žalovaný, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu v Pezinku č. k. 8C/318/2012 - 205, zo dňa 12.06.2014 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V podaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiava všetkých svojich podaní, ktoré v tomto konaní boli predložené v

písomnom vyhotovení, vrátane ich príloh. Opätovne poukazuje na kúpnu zmluvu zo dňa 03.12.2003, č. R., poukazuje na čl. II, ods. 1 tejto kúpnej zmluvy, pričom uviedol, že medzi žalobcom a dodávateľom predmetu zmluvy vôbec nedošlo k podpísaniu zmluvy o dodávke tovaru. Mal za to, že nepodpísanie takejto zmluvy zakladalo pre žalobcu dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy podľa čl. V ods. 3 písmeno I). Žalobca však od zmluvy neodstúpil, neuzatvoril zmluvu o dodávke tovaru, žalovaného o tejto skutočnosti neinformoval a naďalej požadoval úhrady splátok. Poukázal na vec vedenú na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 12Cb/7/2005, v ktorom konaní vyšlo najavo, že táto zmluva o dodávke tovaru bola vyhotovená písomne, avšak nikdy nebola podpísaná dodávateľom predmetu zmluvy.

12. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca, žalovaný a dodávateľ predmetu zmluvy uzatvorili dohodu o postúpení a započítaní pohľadávok k LZ č. R., podstatou ktorej bolo započítanie sumy 662 871 SK, ktorú žalovaný uhradil dodávateľovi predmetu zmluvy ešte pred dodaním predmetu zmluvy. Mal za to, že v tejto dohode sa nachádza i čl. VII ods. 1, ktoré ustanovenie podľa žalovaného je zmätočné a zavádzajúce, navyše podľa čl. VII ods. 2 tejto dohody bolo uvedené, že: „Táto dohoda nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu jej účastníkmi“. Takáto dohoda bola podpísaná všetkým účastníkmi, ale nie je v nej uvedený dátum, teda nie je možné vyvodiť jej platnosť a účinnosť. Žalovaný dodal, že naopak platnosť a účinnosť tejto dohody sa nedá stanoviť.

13. Pokiaľ sa týka zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva zo dňa 03.12.2003 i táto zmluva nevykazuje právne bezchybne konanie, napr. v čl. I, bod 1 je uvedené: „Veriteľ a dlžník uzatvorili dňa 10.12.2003 kúpnu zmluvu č. R.“, pričom toto tvrdenie je absurdné a mylné, pričom citovanú zmluvu žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 03.12.2003. Žalovaný poukázal na čl. III ods. 1, v zmysle ktorého vlastníkom predmetu zmluvy až do dňa úplného uspokojenia pohľadávok má byť žalobca. Žalovaný má za to, že žalobca nevedel so žalovaným právne bezchybné konanie, čím ho niekoľkokrát uviedol do omylu. Žalovaný preto vyzýval žalobcu k vráteniu vadného plnenia predmetu zmluvy svojmu obchodnému partnerovi. Žalobca neposkytol žalovanému potrebnú súčinnosť na vrátenie vadného predmetu zmluvy a spôsobil neprimerané náklady a straty v podnikaní. Tiež žalovaný poukázal na čl. II, ods. 3, písmeno f) kúpnej zmluvy č. R./03/02214, kde sa žalobca zaviazal, že bezdôvodne neodoprie udelenie súhlasu s odstúpením od zmluvy o dodávke tovaru z dôvodu zodpovednosti dodávateľa za vady predmetu zmluvy, a to tak technické, ako aj právne vady. Mal za to, že súd prvej inštancie mal predmetné konanie prerušiť až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb/7/2005, nakoľko predmetom uvedeného konania je určenie, že odstúpenie od kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX zo dňa 09.09.2003 je platné, v spojení so zmluvou č. R./XX/XXXX uzatvorenou dňa 03.12.2003. Opätovne poukázal i na uznesenie Krajského súdu v Košiciach dňa 31.08.2017, kde odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 02.02.2016, sp. zn. 12Cb/7/2005 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, a to v poradí už tretíkrát.

14. Písomným podaním zo dňa 01.08.2018 reagoval žalobca na podanie žalovaného zo dňa 16. júla 2018 (č. listu 314) a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z 12. júna 2014 ako vecne správny potvrdil a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania. Podľa žalobcu žalovaný naďalej zotrváva na svojom účelovom stanovisku, že neexistovala žiadna zmluva medzi dodávateľom a žalobcom, preto neexistuje žiaden právny titul, na základe ktorého by žalobca mohol nadobudnúť motorové vozidlo. Nepravdivo zároveň žalovaný tvrdí, že takáto skutočnosť zakladala pre žalobcu dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy č. LZS/XX/XXXX podľa čl. V, ods. 3 písmeno I), čo žalobca neurobil a neuzatvoril zmluvu o dodávke tovaru a žalovaného o tejto skutočnosti neinformoval. Žalobca opätovne uvádza, že si splnil všetky svoje povinnosti voči žalovanému z ich zmluvného vzťahu, uviedol, že žalovaný sa mylne domnieva, že predávajúci musí byť v čase podpisu kúpnej zmluvy vlastníkom veci. Podľa § 409 Obchodného zákonníka sa pre kúpnu zmluvu písomná forma nevyžaduje a ustanovenie § 410 Obchodného zákonníka predpokladá uzavretie kúpnej zmluvy aj k tovaru, ktorý ešte neexistuje. Prevzatie záväzku dodať tovar a previesť vlastnícke právo na kupujúceho v čase, keď predávajúci iba zamýšľa tovar do svojho vlastníctva získať, je bežným, zákonom aprobovaným spôsobom podnikania. Nadobudnutie motorového vozidla žalobcom nie je medzi dodávateľom a žalobcom sporné. Došlo k riadnemu odovzdaniu a prevzatiu motorového vozidla, ako aj k riadnej úhrade kúpnej ceny. Konanie dodávateľa a žalobcu spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu, prejavy vôle účastníkov boli zrozumiteľné, určité, smerovali presne k danému predmetu zmluvy za jasne dohodnutých podmienok. V konečnom dôsledku žalobca získal do vlastníctva žalovaným vybrané motorové vozidlo, aby ho mohol na základe kúpnej zmluvy č. R./XX/XXXX previesť na žalovaného a zabezpečiť jeho

financovanie na splátky. Žalobca nemal dôvod od tejto zmluvy podľa čl. V ods. 3 písmeno l) odstúpiť, pretože pre žalovaného riadne zabezpečil ním vybrané motorové vozidlo. Námietky, ktoré sa týkajú dohody o postúpení a započítaní pohľadávok k LZ č. LZS/XX/XXXXX, ktorej podstatou bolo započítanie sumy 662 871 SK (22 003,29 eur), ktorú žalovaný uhradil dodávateľovi predmetu zmluvy ešte pred dodaním predmetu zmluvy, sú v odvolacom konaní irelevantné. Žalovaný totiž tieto námietky pred súdom prvej inštancie neuplatnil. Nakoľko nie sú splnené podmienky ustanovenia § 366 CSP, ide o neprípustné novoty v odvolacom konaní.

15. Tiež je nesprávny názor žalovaného, že nie je možné vyvodiť platnosť a účinnosť tejto dohody pre absenciu uvedenia dátumu jej podpisu na jej písomnom vyhotovení, hoci ju všetci jej účastníci riadne podpísali, je zjavne nesprávny. Pokiaľ opätovne poukazuje na text bodu 8 svojho odvolania, ktorý sa týka zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 03/02214/ZPVP, nie je zrejmé, aký to má význam k predmetu tohto sporu. Zmluva o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, ktorú uzatvoril žalovaný, vykazuje právne vady, a to z dôvodu, že v tejto zmluve v čl. I, bod 1 je uvedené, že táto zmluva bola uzavretá 10.12.2003, pričom v skutočnosti k podpisu došlo 03.12.2003, čo je však bez právnej relevancie, nakoľko v tomto prípade ide iba o chybu v písaní. Zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva boli zabezpečené pohľadávky žalobcu voči žalovanému z kúpnej zmluvy R./XX/XXXXX. K realizácii zabezpečovacieho práva doposiaľ nedošlo, nakoľko, ako bolo preukázané v konaní na súde prvej inštancie, náklady na jeho výkon by boli vyššie ako výťažok z jeho realizácie. Žalobca poprel, že by žalovaného niekoľkokrát uviedol do omylu, tiež nie je pravdivé tvrdenie, že zo strany žalovaného voči žalobcovi neboli splnené podmienky, vyplývajúce z kúpnej zmluvy č. LZS/XX/XXXXX uvedené v čl. III, ods. 3, písmeno f). Správne súd prvej inštancie poukázal na čl. II, bod 3 kúpnej zmluvy, v zmysle ktorého bol kupujúci povinný na svoje náklady v mene predávajúceho, alebo v jeho zastúpení uplatniť u dodávateľa z predmetnej zmluvy všetky práva spojené so zodpovednosťou dodávateľa za vady predmetu zmluvy. Aj žalobca listom zo dňa 26.03.2005 upozorňoval žalovaného, že v prípade technických problémov s užívanom motorového vozidla je jedným z riešení odstúpenie od zmluvy. Tiež listom z 30.12.2005 žalobca poslal žalovanému návrh na vysporiadanie, vrátane prípadného odstúpenia od zmluvy tým, že dodatkom zmluvy by sa zrušil aj zabezpečovací prevod vlastníckeho práva s tým, že žalovaný by bol povinný dozabezpečovať zvyšné splátky. Žalobca poprel, že by bezdôvodne odoprel udeliť súhlas na odstúpenie od zmluvy s dodávateľom. Pokiaľ išlo o reklamácie žalovaného, ktoré sú založené v spise, jednalo sa o reklamácie z kúpnej zmluvy č. 09/09/2003 zo dňa 09.09.2003, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným a dodávateľom. Nebol dodržaný postup pri uplatňovaní vád v súlade s ustanovením § 422 nasl. Obchodného zákonníka a tiež podľa § 441 ods. 1 Obchodného zákonníka, kupujúci nemôže odstúpiť od zmluvy, ak vady včas neoznámil predávajúcemu. Žalovaný o vadách vozidla vedel minimálne od júna 2004, keď znalecký posudok je z 10.08.2004. Na pojednávaní 14.01.2014 žalovaný uviedol, že predmetné vozidlo vykazovalo právne i materiálne vady od počiatku, ktoré neboli zjavné pri jeho prevzatí. Žalovaný teda riadne nereklamoval, na žalobcu sa obrátil až listom z 23.06.2005, t. j. viac ako po jednom roku po zistení vád, navyše nepredložil žalobcovi ani potrebné doklady na riadne posúdenie možného odstúpenia od zmluvy. Ešte predtým, ako sa žalovaný dňa 10.01.2005 obrátil na žalobcu, podal žalovaný žalobu o platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy č. 09/09/2003, zo dňa 09.09.2003, ktoré urobil listom zo dňa 17.12.2004, odvolávajúc sa na reklamácie z roku 2004. Z tohto je zrejmé, že nebolo ani úmyslom žalovaného predmetné reklamácie realizovať v mene žalobcu a vadné plnenie zo zmluvy medzi žalobcom a dodávateľom žalovaný nereklamoval, t. j. vady plnenia z ich zmluvného vzťahu včas dodávateľovi neoznámil. Žalobca vytvoril žalovanému všetky predpoklady pre uplatňovanie práv zodpovednosti za vady v mene žalobcu na vlastné náklady v súlade s kúpnu zmluvou, avšak žalovaný ich nikdy nevyužil a postupoval samostatne. Taktiež žalovaný nepodal návrh na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb/7/2005. Navyše neexistuje žiaden dôvod na jeho prerušenie, výsledok v tomto konaní nie je nejakým spôsobom závislý od rozhodnutia v konaní pod sp. zn. 12Cb/7/2005. Je zavádzajúce tvrdenie žalovaného, že uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31.08.2017 č. k. 2CoP/121/2016 - 716 spochybňuje platnosť kúpnej zmluvy LZS/XX/XXXXX, a teda je predpoklad, že žalovaný plnil bez právneho dôvodu a došlo by k bezdôvodnému obohateniu. V konaní na OS Spišská Nová Ves v odvolacom konaní nebola platnosť kúpnej zmluvy nikdy spochybnená, spochybenie sa týkalo iba dohody o postúpení pohľadávok k LZ č. R./XX/XXXXX. Spochybenie započítania by však malo negatívny dopad na žalovaného. Žalobca je však presvedčený, že dohoda o postúpení a započítaní pohľadávok je platný a účinný právny úkon. Žalovaný v tomto konaní platnosť kúpnej zmluvy R./XX/XXXXX na súde prvej inštancie nikdy nespochybnil. Žalovaný v tomto konaní nikdy nespochybnil ani skutočnosť, že žalobcovi dlží splátkach z tejto kúpnej zmluvy žalovanú sumu. Zároveň žalobca

uviedol, že konanie na okresnom súde Spišská Nová Ves je prerušené do právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. Rvp/2332/2017 z dôvodu, že žalobca podal voči uzneseniu Krajského súdu Košice zo dňa 31.08.2017, č. konania 2CoP/121/2016 - 718 ústavnú sťažnosť pre jeho zjavnú nezákonnosť a protiústavnosť, ktorá spočíva v arbitrárnom posudzovaní neplatnosti a neúčinnosti dohody o postúpení a započítaní pohľadávok k LZ č. LZS/XX/XXXXX. Žalobca má za to, že absencia dátumu na písomnom právnom úkone nemá za následok neplatnosť tohto právneho úkonu. Písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou v zmysle § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka; táto podmienka bola v prípade dohody o postúpení a započítaní pohľadávok splnená, čo nie je v konaní sporné. Podľa sporného ustanovenia čl. VII ods. 2 dohody o postúpení a započítaní pohľadávok, „táto dohoda nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu jej účastníkmi“, nie ku dňu dátumu uvedeného účastníkmi na konci tejto dohody. Predpokladom platnosti a účinnosti dohody o postúpení a započítaní pohľadávok tak nebolo uvedenie dátumu jej podpisu, ako to nesprávne a účelovo tvrdí Krajský súd v Košiciach v odôvodnení uznesenia, ale to, či táto dohoda je/bola všetkými jej účastníkmi riadne podpísaná. To, že dohoda bola všetkými účastníkmi podpísaná, nespochybňujú ani strany sporu, ani súd prvej inštancie a ani samotný odvolací súd. Otázka dátumu podpisania dohody o postúpení a započítaní pohľadávok je potom, vzhľadom na nesúlad tvrdení žalobcu a žalovaných o dátume jej podpisu - len otázkou skutkovou, ktorú následne riešil súd prvej inštancie (Okresný súd Spišská Nová Ves) a v tomto smere aj doplnil dokazovanie. Z vykonaných dôkazov preto i súd prvej inštancie v Spišskej Novej Vsi ustálil, že dohoda o postúpení a započítaní pohľadávok bola všetkými účastníkmi podpísaná dňa 04.12.2013.

16. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť Zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP). Odvolací súd pristupujúci k rozhodovaniu tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže odvolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 01. 07. 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení OSP, rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 CSP procesné účinky odvolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov CSP, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán odvolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (článok II ods. 1 a ods. 2 CSP), vrátane článku III ods. 1 CSP.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu podľa § 379 a § 380 CSP. Po preskúmaní napadnutého rozsudku, obsahu spisu a odvolacích námietok dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

18. Odvolací súd má za to, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je dostatočne vyčerpávajúce, jasne, zrozumiteľne dáva odpovede na všetky skutočnosti, súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, výsledky vykonaného dokazovania správne vyhodnotil a na základe ich vyhodnotenia dospel aj k správny právny a skutkový záverom. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie, a k námietkam, ktoré uviedol žalovaný v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné:

Ako súd prvej inštancie konštatoval, v konaní mal za preukázané, že dňa 03.12.2003 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzatvoreniu kúpnej zmluvy č. R./XX/XXXXX, predmetom ktorej bola kúpa dodávky - mikrobusu J. daily XXCXXV/P, pričom žalobca toto motorové vozidlo kúpil od dodávateľa - M. T. - T. pre žalovaného z dôvodu jeho následného predaja žalovanému, pričom hlavným dôvodom tejto kúpnej zmluvy bolo zabezpečenie prefinancovania kúpy motorového vozidla tak, aby žalovaný mohol splácať kúpnu cenu v splátkach z dôvodu, keď zrejme predávajúcemu nevedel žalovaný z vlastných zdrojov uhradiť celú kúpnu sumu, a preto požiadal žalobcu o prefinancovanie predmetného motorového vozidla. Samotný žalobca v písomnom vyjadrení konštatoval, že v tomto vzťahu vystupuje výlučne ako financujúca strana. I samotný žalovaný v písomnom podaní zo dňa 19.09.2013 skonštatoval, že kúpna zmluva č. LZS/XX/XXXXX vo svojej podstate predstavuje splátkový predaj, pri ktorom je kúpa predmetu na základe kúpnej zmluvy s postupným splácaním záväzku, pričom vlastníctvo k predmetu prechádza na zákazníka dňom jeho prevzatia. I keď žalobca pôvodne v žalobe uvádzal, že vlastnícke právo k motorovému vozidlu prešlo na žalovaného okamihom jeho prevzatia žalovaným,

a to dňa 10.12.2003, žalovaný v priebehu prvoinštančného konania uviedol, že protokol o prevzatí nákladného vozidla k zmluve č. LZS/XX/XXXXX zo dňa 10.12.2003 nepovažuje za relevantný, pretože sám disponuje protokolom o prevzatí nákladného vozidla k tejto zmluve, a to zo dňa 20.12.2003, ktorý termín odovzdania vozidla bol ustálený a potvrdený všetkými účastníkmi konania, aj v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 12Cb/7/2005, kde jedným zo strán sporu je i žalobca. Túto skutočnosť v tomto konaní (sp. zn. 8C/318/2012) potvrdil následne i žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 08.04.2014 (č. listu 172), keď konštatoval, že konanie dodávateľa a žalobcu spĺňa všetky náležitosti právneho úkonu, prejavy vôle účastníkov sú zrozumiteľné a určité a smerovali presne k predmetu kúpnej zmluvy za jasne dohodnutých zmluvných podmienok tak, aby žalobca získal do vlastníctva žalovaným vybrané motorové vozidlo, aby ho mohol na základe kúpnej zmluvy R. previesť na žalovaného a zabezpečiť jeho financovanie na splátky v zmysle faktúry dodávateľa preberacieho protokolu zo dňa 20.12.2003 (viď č. listu 64). K protokolu o prevzatí nákladného vozidla zo dňa 10. decembra 2003 žalobca konštatoval, že žalovaný žalobcu oklamal, keď podpísal preberací protokol pred reálnym odovzdaním vozidla podľa neho za účelom dosiahnutia platby dodávateľovi, i keď v skutočnosti prebral vozidlo neskôr. Vzhľadom na to, že medzi stranami sporu už v priebehu prvoinštančného konania neboli pochybnosti o tom, že motorové vozidlo bolo od dodávateľa žalovaným prevzaté až dňa 20.12.2003, čo potvrdil tak žalobca vo svojom písomnom stanovisku, ako i žalovaný, ani odvolací súd túto skutočnosť nepovažoval za spornú.

19. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že na zabezpečenie pohľadávok žalobcu voči žalovanému, ktoré vyplývali z kúpnej zmluvy, zmluvné strany uzatvorili zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 03/02214/ZPVP (ďalej len zabezpečovacia zmluva), ktorou bolo vlastnícke právo k motorovému vozidlu následne prevedené zo žalovaného na žalobcu, hneď potom ako žalovaný nadobudol vlastnícke právo k motorovému vozidlu podľa kúpnej zmluvy, následne motorové vozidlo zostalo v užívaní žalovaného.

20. I ďalšie prefinancovanie motorového vozidla žalobcom bolo uskutočnené na žiadosť žalovaného o financovanie dopravnej techniky zo dňa 25.11.2003. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný uzavrel s dodávateľom ešte dňa 09.09.2003 kúpnu zmluvu č. 09/09/2003, v zmysle ktorej sa dodávateľ zaviazal dodať žalovanému uvedené motorové vozidlo. Zo samotného vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.09.2013 (č. listu 55 a nasl.), žalovaný nepovažoval za sporné a sám konštatoval, že sa v kúpnej zmluve R./XX/XXXXX zaviazal k úhrade predmetu zmluvy vo výške 3 555 699,10 SK, t. j. 118 027,60 eur, pričom z uvedenej ceny uhradil sumu 102 853,73 eur. Sám konštatoval, že uvedená uhradená suma pozostáva zo započítanej sumy vo výške 22 003,28 eur, ktorú žalovaný uhradil priamo dodávateľovi predmetu zmluvy a zo splátok vo výške 80 850,45 eur. V priebehu prvoinštančného konania žalobca na základe pristúpenia (dňa 26.09.2007) k určeniu okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny, si v konaní uplatňoval nezaplatené splátky č. 40 až 46 v celkovej výške 9 595,71 eur, úhradu zostatku kúpnej ceny za motorové vozidlo vo výške 5 578,11 eur a časť zo splátky č. 40, t. j. sumu 1 228,56 eur, celkom nedoplatok 15 173,82 eur (457 126,50 SK). Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania nenamietal výšku žalovanej istiny. Odvolací súd zároveň konštatuje, že žalovaný v priebehu prvoinštančného konania sám predložil zápisnicu o pojednávaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves 12Cb/7/05 zo dňa 19.10.2010 (č. listu 88 nasl.), z ktorej zápisnice žalovaný na Okresnom súde Spišská Nová Ves v postavení žalobcu konštatoval, že tvrdenie žalovaného v 3. rade (ČSOB Leasing Bratislava) je pravdivé, pretože ČSOB Leasing je žalovaný dlžný pol milióna SK, cca 483 000 SK.

21. K odvolacej námietke žalovaného, že žalobca v konaní nepreukázal žiadnym relevantným spôsobom, že by existoval právny titul, ktorým ČSOB L nadobudol predmet zmluvy do vlastníctva v zmysle čl. II, bod 1 kúpnej zmluvy R./XX/XXXXX, je podľa odvolacieho súdu nedôvodné. Sám žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu už v podaní zo dňa 19.09.2013 konštatoval, že došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy zo dňa 03.12.2003 medzi žalobcom a žalovaným, na základe ktorej žalobca odpredal žalovanému predmet zmluvy, a to mikrobús od dodávateľa predmetu zmluvy M. - T., tiež žalovaný nepoprel, že medzi žalobcom a žalovaným došlo taktiež dňa 03.12.2003 k uzavretiu zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva, t. j. ešte pred dodaním predmetu zmluvy. Žalovaný predmetnú kúpnu zmluvu riadne podpísal dňa 03. decembra 2003, takisto podpísal zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva č. 03/02214/ZPVP (č. listu 62) a následne aj v konaní pred súdom prvej inštancie potvrdil, že na základe predmetnej kúpnej zmluvy postupne platil splátky až do splátky č. 40 (keď následne ku dňu 26.09.2007 žalobca pristúpil k zosplateniu kúpnej ceny). Následne

v konaní žalobca preukázal taktiež dodávateľskú faktúru dodávateľa - M.a sumu 2 994 271 SK, ktorú uhradil. Žalobca na túto faktúru započítal i svoju pohľadávku v sume 662 871 SK (22 003,28 eur). Odvolacia námietka žalovaného, že podľa neho nepodpísanie dohody o dodávke tovaru medzi žalobcom a dodávateľom predmetu zmluvy má byť dôvodom, prečo žalobca ponúkal žalovanému iné formy riešenia sporu a nedal súhlas s odstúpením zmluvy, je stanoviskom, ktoré žalovaný v odvolaní bližšie neodôvodnil. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje už na vyššie uvedené dôvody a tiež na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, že pokiaľ v konaní žalovaný predložil reklamácie, tieto sa netýkali kúpnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným, t. j. kúpnej zmluvy LZS/XX/XXXXX zo dňa 03.12.2003, ale týkali sa inej kúpnej zmluvy, a to kúpnej zmluvy zo dňa 09.09.2003, ktorú uzavrel žalovaný s dodávateľom. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že tieto reklamácie a kúpna zmluva z 09.09.2003 neboli predmetom tohto konania. Navyše súd prvej inštancie poukázal okrem iného na listy žalobcu zo dňa 15.11.2005, prípadne list z 30.12.2005, ktorý sa týkal návrhu dodatku kúpnej zmluvy, na základe ktorej by došlo k postúpeniu práv reklamovať vozidlo u dodávateľa, prípadne k odstúpeniu od zmluvy. Následne by došlo i k zrušeniu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva na vozidlo s tým, že žalovaný by bol povinný doplatiť zvyšné splátky. Vzhľadom na priebeh prvoinštančného konania, odvolacia námietka žalovaného, že žalobca nedal súhlas s odstúpením od zmluvy, je nedôvodná. Odvolací súd zároveň poukazuje i na vyjadrenie žalobcu zo dňa 11.09.2004 (č. listu 239 a nasl.), v ktorom uviedol, že list žalovaného zo dňa 23.06.2005 bol jeho prvým listom, s ktorým sa žalovaný obrátil na žalobcu vo veci riešenia väd, avšak bolo to viac ako po jednom roku po zistení väd, pričom už v tom období žalovaný viedol na základe žaloby zo dňa 10.01.2005 spor o platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy č. 09/09/2003, zo dňa 09.09.2003, uzavretej medzi žalovaným a dodávateľom odvolávajúc sa na reklamácie z roku 2004. Žalobca mal za to, že z tohto listu nevyplýval žiaden relevantný dôvod na odstúpenie od zmluvy, a to i z dôvodu, že žalovaný nedodrжал postup pri uplatňovaní väd v súlade s ustanovením § 422 a nasl. Obchodného zákonníka, keď podľa § 441 ods. 1 Obchodného zákonníka kupujúci nemôže odstúpiť od zmluvy, ak vady včas neoznámil predávajúcemu. Preto zo strany žalobcu nebol daný dôvod od zmluvy odstúpiť, žalobca zároveň vo svojom vyjadrení poukázal na nepravdivé tvrdenie žalovaného, že list zo dňa 23.06.2005 bol zaslaný počas plynutia záručnej doby, keď dodávateľ poskytol záručnú dobu na zástavbu a vozidlo ako celok 12 mesiacov. Žalovaný vozidlo prevzal 20.12.2003, pričom podľa žalobcu záručná doba uplynula 20.12.2004, t. j. viac ako polroka predtým, ako sa žalovaný obrátil listom zo dňa 23.06.2005 na žalobcu. Žalovaný tieto tvrdenia žalobcu ani v odvolacom konaní nespochybnil.

22. K odvolacej námietke žalovaného v súvislosti s oneskorenou výzvou žalovaného k okamžitej splatnosti splátok a k podaniu žaloby až o ďalšie tri roky po splatnosti vyúčtovania, túto námietku odvolací súd považuje za irelevantnú. Je vecou žalobcu, či a kedy pristúpi k okamžitej splatnosti splátok kúpnej ceny a prípadne, či a kedy pristúpi k podaniu žaloby, pokiaľ sa týka neplatenia záväzku voči žalovanému.

23. K odvolacej námietke žalovaného, že sa súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s dôkazmi, ktoré boli predložené súdu prvej inštancie, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, odvolací súd uvádza:

24. K ďalšej odvolacej námietke žalovaného, že nie je mu známe, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že v predmetnej veci nie je potrebné čakať na právoplatné skončenie súdneho sporu vedeného na súde prvej inštancie Spišská Nová Ves, sp. zn. 12Cb/7/2005, odvolací súd uvádza, že žalovaný v priebehu prvoinštančného konania v tejto veci nepodal návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenom na súde prvej inštancie na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Z predloženého uznesenia KS Košice 2Cop/175/2013 - 569 zo dňa 29.05.2014 je zrejmé, že predmetom konania na OS Spišská Nová Ves je určenie platnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX, zo dňa 09.09.2003, v spojení so zmluvou LZS/03/02214 zo dňa 03.12.2003, pričom odvolací súd uvádza, že v konaní na OS Spišská Nová Ves ide o určenie, že odstúpenie od kúpnej zmluvy č. XX/XX/XXXX zo dňa 09.09.2003, je platné. Predmetom žaloby v tomto konaní (8C/318/2012) je žaloba o zaplatenie 15 173,82 eur s príslušenstvom, a teda nejde o určovaciu žalobu. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie svojho rozhodnutia v predchádzajúcich častiach.

25. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie rozsahu potrebnom pre rozhodnutie rozsiahlym dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny právny predpis, a svoje rozhodnutie podrobne a presvedčivo odôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti, a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v

súhrne vytvárajú skutkový nálež súdu. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou súdu prvej inštancie. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaným hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami, a ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípade sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

25. V odvolaní žalovaný neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a jeho právneho posúdenia, alebo ktoré by mu neboli bývali známe. Z konania pred súdom prvej inštancie nevyplýva iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver a v odvolaní uvedené argumenty žalovaného nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

26. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa predpoklady uvedené v pôvodnom ust. § 157 ods. 2 OSP, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (procesný právny predpis platný do 30.06.2016), v súčasnosti ust. § 220 ods. 1 a 2 CSP.

27. Pretože obsah odvolania nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení odvolací súd priznal žalobcovi ako úspešnej strane v odvolacom konaní nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).